

The background of the cover is an abstract composition of blue and white. It features numerous five-pointed stars, some solid blue and some white with blue outlines, scattered across the page. The stars are set against a backdrop of thick, expressive blue brushstrokes that create a sense of movement and depth. The overall effect is a dynamic and textured visual field.

EKO

2. wydanie

Pomaly sa blížia Vianoce – azda najkrajšie sviatky roka. Sviatky plné pokoja, pohody, radosti a rodinnej atmosféry. Pri tejto príležitosti vychádza ďalšie vydanie časopisu **EKO**.

V mene celej redakčnej rady by sme Vám chceli zaželať krásne prežitie týchto vianočných sviatkov spolu s Vašími blízkymi, veľa zdravia, šťastia a lásky do nového roku.

OBSAH

- Oslava 90. výročia 3
- Čo na seba „bonzli“? 4
- Imatrikulácie 7
- Deň študentstva na radnici 9
- Navždy sa zachová... 11
- Mikuláš 14
- Vianočné zvyky a tradície 15
- Vianočná poézia 17

Čo na seba "bonzli"?

Prváci. Áno, s nimi to väčšinou býva najťažšie. Treba ich usmerniť, všetko im ukázať, oboznámiť ich s pravidlami, byť tu pre nich a byť im vzorom. Nie vždy je to ľahká úloha. Napriek tomu výzvu triednictva prijali v tomto školskom roku 4 pani profesorky:

**I. A Ing. Ivana Rybníková,
I. B PhDr. Eva Otepková,
I. C Ing. Zlata Mudrochová,
I. CR Mgr. Viera Medňanská.**

Časopis EKO Vám prináša ich krátku sponed':

- 1. Pani profesorka, vieme, že polrok je na dôkladné poznanie svojich študentov primálo. Aké sú Vaše doterajšie pocity zo žiakov?**
- 2. Málokto vie, že na obchodku prišli nové talenty (nielen čo sa vedomostí týka). Aké talenty ukýva Vaša trieda?**
- 3. Pomaly sa blížia Vianoce. Ak by ste mali možnosť niečo darovať vašej triede, čo by to bolo? Resp. čo by ste im zaželali?**

1. Žiaci sú milí, veselí, živí, sympatickí. Celkovo sa mi v triede I. A dobre učí, je tam priateľská atmosféra. Dúfam, že im to zostane a budú dobrý kolektív a navzájom sa budú k sebe slušne správať. Sem-tam ma však aj nemilo prekvapia, napr. keď nie sú naučení, majú ťahák na písomke alebo nezotru tabuľu. Snáď sa s novým prostredím a pravidlami zžijú čo najrýchlejšie a nemilé prekvapenia sa budú vyskytovať čo najmenej, aby si získali dôveru učiteľov a tú, ktorú už majú, aby nestratili. Mňa osobne bude tešiť, ak sa budú učiť, k učiteľom a k sebe milo správať a ak budeme vedieť spolu férovo vychádzať.

2. Priznám sa, že za necelý polrok som ešte nestihla odhaliť nejaké skryté talenty. Na imatrikuláciách som si všimla, že vedia urobiť dobrú zábavu. V triede je veľa šikovných a ctižiadostivých žiakov. Budem rada, ak budú svoj talent na našej škole rozvíjať, a to všetci, aj tí, ktorí ho majú menej.

3. Želám im, aby si našli pod stromčekom to, po čom túžia. Prajem im veselé Vianoce, veľa zdravia, šťastia, lásky. Do nového roku nech vkročia tou správnou nohou, nech sa im splnia všetky želania a predsavzatia, nech sa im darí prekonávať prekážky a občasnú lenivosť. Prajem im, aby boli usilovní, aby sa im chcelo učiť a aby si užívali študentský život.

Ing. Ivana Rybníková, I. A

1. Pocity sú dobré. Mojich študentov vnímam pozitívne. Páčia sa mi ich zatiaľ stále spýtavé pohľady, oči visiace na učiteľovi, čakajúce na to, čo sa bude diať v súvislosti so zvykmi školy. A moja trieda sa mi javí ako životaschopná a mám rada hodiny v tejto triede.

2. Jednoznačne sú tam spevácke talenty, talenty hrajúce na hudobný nástroj, tanečníci, a tiež spisovateľské „črevá“. O Minitalent zábavu by sme sa dokázali postarať.

3. Každému by som podarovala hviezdičku, ktorá by mu ukazovala správny smer v živote, a ktorá by často zažiarila i v jeho študentskom preukaze. A zároveň by som im zaželala, aby sa v našej škole cítili dobre, aby vo svojom osobnom živote pociťovali veľa lásky od svojich najbližších a aby mali vždy pocit istoty, že ich niekto potrebuje a niekam patria.

PhDr. Eva Otepková, I. B

1. Polrok je naozaj krátke obdobie, aby som mohla žiakov dobre spoznať, ale myslím, že už som ich tak trochu „prekukla“. Svojim žiakom som povedala, že sú síce dôležité známky a vyučovacie výsledky, ale cením si najmä slušnosť, toleranciu. Žiaci sú aktívni, pracovití, veselí, ale priznám sa, že nejaké priestupky sme si už v triede za zatvorenými dverami vyriešili.

2. V triede máme športovcov (basketbal, futbal, hokej, aerobik, volejbal, stolný tenis), hudobníkov (klarinet, gitara, klavír), speváčky, výtvarníčky, tanečníčky a možno budúcu novinárku a spisovateľku, člena klubu vojenskej histórie. (Nebudem menovať, aby som na niekoho nezabudla). Žiaci sa prejavili i ako skvelí herci pri imatrikulačnom programe, ktorým ma milo prekvapili. Tiež máme šikovných jazykárov (čo dokázala účasť na jazykovej olympiáde). Dúfam, že sa študenti počas štúdia prejavia i v tomto smere a budete o nich ešte počuť.

3. Keďže aj my dospeláci radi vnikneme do tajomna a rozprávky, rada by som mojím študentom dala pod stromček od Ježiška viac darčiekov:

- balíček zdravia (aby v škole nechýbali a cítili sa fajn),
 - balíček vedomostí (aby boli výborní žiaci),
 - balíček úcty a balíček tolerancie (aby vedeli tolerovať chyby iným a vážili si jeden druhého),
- a tiež aj balíček veselej nálady (aby ich nikdy neopustila).

Veselé Vianoce !

Ing. Zlata Mudrochová, I. C

1. Od prvého stretnutia – 2. septembra – mám z triedy dobrý pocit. Stretli sa tu dobrí ľudia, ktorí si neubližujú a snažia sa pomáhať si. Vedia sa nadchnúť, zaujímajú sa o všetko nové, čo je veľmi dôležité pre odbor služby v cestovnom ruchu. V triede vládne príjemná, niekedy až uvoľnená atmosféra.

2. Zoznam by bol dlhý, lebo takmer každý žiak má nejaký záujem, ktorý rozvíja. Vyberám len nasledujúcich:

Klaudia Hrbatá - sólistka hudobnej skupiny, úspešné účinkovanie na POP Senica, Senecká Dúha, účinkovanie na Akadémii k 90. výročiu OA

Júlia Marušicová – hra na husle, cimbal, účinkovanie na Akadémii k 90. výročiu OA

Boris Jozefák – hokejový klub HK 91 Senica

Jakub Babirát – futbalový klub Senica

Veronika Ťuláková – hádzaná TJ Záhoran Senica

3. Ak by som mala tú možnosť, darovala by som:

- zdravie, aby nemuseli veľa učiva doháňať, lebo ja by som to tiež nezvládla
 - láskavých ľudí okolo seba, ktoré vytvoria príjemnú pohodu nielen počas vianočných sviatkov
 - dobré výsledky v škole, ktoré sú podložené usilovnou prácou
 - veľa dobrých nápadov, ktoré utužia kolektív a budú radi na ne spomínať
- + cestu okolo sveta pre celú triedu.

Mgr. Viera Medňanská, I. CR

A čo nám „bonzli“ prváci na ich triedne pani profesorky? Poprosili sme prvákov, aby odpovedali na tieto otázky:

1. Najčastejšia veta Vašej triednej je ...

2. Čo najviac vystihuje Vašu triednu?

3. Čo chcete zaželať svojej triednej k blížiacim sa Vianociam?

1. Takže rozumiete tomu?

2. podniková ekonomika

3. Všetko dobré, šťastný nový rok a veľa síl na ďalšie 4 roky. Máme Vás radi, Vaša I. A.

kolektív triedy I. A

1. Zasa nič neviete!
2. Ježíš, zase nemčina ☺
3. Šťastné a veselé Vianoce, bohatého Ježiška, veľa zdravia, odpočinku a hojného pokoja Vám praje vaša trieda I. B.

kolektív triedy I. B

1. Bolo to nepresné!
2. úsmev
3. Príjemné prežitie sviatkov v kruhu rodiny a veľa darčiekov!

kolektív triedy I. C

1. problematika, mladí muži, mládežníci, Je to super!
2. jej ladné pohyby pred tabuľou pri vysvetľovaní učiva
3. Šťastné a veselé, máme Vás radi, Vaši prváci!

kolektív triedy I. CR

I. A

I. B

I. C

I. CR

Oslava 90. výročia

21. október bol Deň s veľkým D najmä pre našu milovanú školu - Obchodnú akadémiu Senica. V tento deň totiž oslávila svoje 90. výročie. Fúúúha! 90. rokov je naozaj požehnaný vek, a preto niet divu, že dostávala gratulácie zo všetkých strán.

Každý mal túto možnosť oslavovať aj tým, že prišiel do školy. Pýtate sa prečo? Lebo študentky III. B triedy ráno čakali nastúpené pri dverách školy a vítali spolužiakov s úsmevom na tvári a Listinou oslávencov. Všetci, čo prišli do školy, mohli na Listinu napísať

gratuláciu, či už „obchodkári“, alebo aj študenti iných škôl. Profesori, profesorky i ostatní zamestnanci školy dostali špeciálne vydanie časopisu Eko a na kabátoch im zažiaril odznak OA, vyrobený dievčatami z III. B – ako inak v našej typickej zelenej farbe.

Potom sa všetci študenti premiestnili do priestorov kinosály v DK. Okrem študentov sa na slávnostnú akadémiu prišlo pozrieť aj viacero významných osobností. Nechýbali medzi nimi predstavitelia Trnavského samosprávneho kraja, Krajského školského úradu v Trnave, zástupcovia regionálnej štátnej a verejnej správy, riaditelia senických škôl – základných i stredných, firiem a inštitúcií, bývalí i súčasní zamestnanci školy.

Úvod slávnostnej akadémie tvoril film o histórii školy, ktorý spracovali profesorky Mgr. Rosová, Mgr. Lysá, PaedDr. Pekarová, PaedDr. Machatová. Ďalej nasledovalo vystúpenie mažoretiek, príhovor pani riaditeľky, pána Čambalu – poslanca TTSK, pána Parízka – primátora mesta Senica a, samozrejme, aj predsedníčky Študentskej rady OA Senica Lýdie Eliášovej (III.B).

Potom si nás – divákov do parády zobrali moderátori slávnostnej akadémie Adam Saksun (IV. C) a Majka Špačková (IV. A), ktorí nás sprevádzali celým programom. Po úvodnom vystúpení mažoretiek a príhovoroch, nám zaspievala Dominika Kudolániová z II. C triedy. Pódium prenechala členkám tanečnej skupiny SONNY: Lucii Adamuščinovej a Monike Záškvarovej z III.A, Nikole Gažovej z II.A, Martine Karlíkovej z II.B a Nikole Šiškovéj z I.C, ktoré ho premenili na tanečný parket.

A späť k hudbe.... Nikola Brezovská zo IV. A nám zaspievala, Miriama Sečkárová z III. B zahrála na flaute, Klaudia Hrbatá z I. CR takisto spievala.

Od spevu k tancu; na pódium prišli členky tanečnej skupiny SCREAM - Veronika Komáčková zo IV. B a Kristína Kulhánková zo IV. E.

Rytmus tanečnej skupiny vystriedali tóny huslí. Zmes ľudových melódií nám zahrála Júlia Marušicová z I.CR. Nasledovala zmes cigánskych piesní v podaní sestier Herákových.

Študenti II.D Roman Talo a Filip Foltín s ďalšími členmi folklórneho súboru Kopaničiar poriadne prebudili celé publikum o boli odmenení obrovským aplauzom!

Superstar nám pripomenuli ďalšie speváčky, a to Simona Šimkovičová zo IV. E, Beáta Heráková z I. B a Patrícia Barkóczi zo IV. A, ktorú na gitare sprevádzal Ronald Bajúz z III. A triedy. Na saxofóne zahrála Nikola Brezovská zo IV. A. Aj moderátor Adam Saksun zaspieval pieseň Johna Lennona a sám sa ja sprevádzal na klavíri.

Nakoniec všetci účinkujúci zaspievali študentskú hymnu Gaudeamus igitur.

Oslavy pokračovali stretnutím bývalých a súčasných učiteľov školy v budove Obchodnej akadémie v Senici. Atmosféru spomienok na bývalých žiakov i kolegov, dojatie i slzy v očiach, osobné i pracovné príbehy striedal obdiv k súčasným podmienkam a vybaveniu školy.

A tak už sú z nás študenti...

Stali sa z nás „odsúdenci“ na štyri roky nepodmienečného väzenia na Obchodnej akadémii v Senici... Boli sme zaradení do najprísnejšej nápravno--výchovnej skupiny a stratili sme možnosť sa proti tomuto rozsudku odvolať. Toto všetko postihlo nás, čerstvých „študentíkov“ po imatrikulácii v pondelok 16. novembra 2009...

Niečo po siedmej:

Cesta do školy pre mňa znamená utrpenie. Ešte pred bránou školy sa pohrávam s myšlienkou otočiť sa na päte a utiecť. Po vstupe do vestibulu školy utekám hore schodmi k skrinkám rýchlo sa prezúť a vyzliecť. V triede je zatiaľ len pár ľudí, nie viac ako päť. Zo školského rozhlasu veselo vyhráva hudba, pesničky ktoré sme si týždeň predtým „objednali“ u tretiakov. Prvý šok tohto dňa prichádza po chvíľke: dvere do triedy sa otvárajú a dnu vchádza skupinka tretiakov s pečiatkami v ruke. Niet úniku, za pár okamihov mám ja a mojich pár spolužiakov opečiatkovanú celú tvár. Tretiaci miznú tak rýchlo, ako sa objavili. Trieda sa pomaličky zaplňa, zostalo len pár „šťastlivcov“ ktorých pečiatkovanie minulo. Nie nadhlo...

Niečo po ôsmej:

Počas prvej hodiny – nemeckého jazyka, prichádza druhý šok. Do triedy vchádzajú tretiaci, tentokrát celá trieda na čele s ich triednou profesorkou a, samozrejme, ako inak, s kamerou. Tretiaci sa ihneď dávajú do akcie – posledným neopečiatkovaným „ozdobujú“ tvár a na krk každý z nás dostáva plechovku na šnúrke. Teraz už každému z nás visí na krku ako zvonec plechovka či už od energetického nápoja, alebo piva. Lakomci, ani nám v nich nič nenechali! Bohužiaľ, to už je asi náš údel...

Niečo po jedenástej:

Počas dvoch vyučovacích hodín, ktoré sme museli absolvovať sa už nič zvláštne nestalo. Ale stane sa...

Odoberám sa spolu so spolužiakmi na obed – tvarohové buchty. Spolu s nami je na obede aj III.A, trieda organizujúca imatrikulácie. Veselo si nás doberajú, a tak po chvíli balím so spolužiačkami „fidlátka“, buchty balím do vrečka a vraciam sa do triedy. Tam panuje malé napätie, snažíme sa zopakovať si program, ale za veľa to nestojí. So spolusediacou odchádzam na WC prezliecť sa do našej tanečnickej „uniformy“, ktorú tvorí sukňa ľubovoľnej farby a strihu a tričko. Vraciame sa spolu do triedy, kde zasadneme do lavice a oddávame sa voľne prúdiacej debate.

Krátko pred trištvrte na dvanásť:

Dostávame povel prezúť sa a nastúpiť do vestibulu. Bim, bam, bom, prichádza šok číslo tri. Zvonku zaznie zvuk sirény, policajnej alebo hasičskej, nevidím v tom rozdiel. Za krátko zistím zdroj hluku: jeden z tretiakov stojí na malom prechode medzi hlavnou budovou „obchodky“ a aulou, kde sa má konať celý slávny súd, v ruke drží mobil a megafón z ktorého sa šíri nepríjemný zvuk. Prebieham so spolužiakmi do auly, kde si odkladám do šatne školskú tašku a bundu. Vchádzam s ostatnými do hlavnej sály. Čaká tam na nás niekoľko radov stoličiek, každá trieda má pridelený ten svoj.

Približne od dvanástej do pol tretej:

Zasadá súdny tribunál. Moderátori, tretiak a tretiačka, predstavujú členov súdnej poroty, seba navzájom a môžeme začať. Ako prvá dostáva predvolanie trieda I.A. Nachystanú majú scénku „Slunce, seno a la I.A.“.

Ej, ale sa nám „béčkarom“ smeje dobre... Veď sa aj veľmi rýchlo dosmejeme. Netrvá dlho a naozaj nám mrzne úsmev na perách. Štvrtina triedy vrátane mňa nastupuje na scénu. Téma: Tri oriešky pre Popolušku. Nachystanú máme tanečnú scénku, ako pozadie nám hrá pieseň Could you, would you,

should you, ktorá má melódiu, aj keď trochu „zremixovanú“, z tohto filmu. Odtancujem si a pridávam sa k zvyšku triedy, ktorá sa chystá zaspievať pieseň Príbeh nekončí, hymnu Česko Slovenskej SuperStar.

Po tejto piesni sa vraciam na miesto a sledujem spolu s ostatnými I.C, ktorá rozohrala scénu z filmu Dívka na košťeti.

Po nej nastupuje I.CR s tanečno–hudobnou scénkou Fontána pre Zuzanu. Rozsudok znie však jasne – pokračuje sa v úlohách. Dopredu sú vyvolávaní (ne)dobrovoľníci a dostávajú rôzne úlohy: napodobňovanie zvierat, rapovanie básní Mor ho! a Ranená breza, tanec, spev, tanec s obručami a stužkami, predvádzanie hudobnej kapely, improvizovanú scénu, brušný tanec, dokonca si musia vyznať lásku. Medzitým sú „vyspovedané“ prvácke pani profesorky. A prichádza záver celého programu, slávnostný sľub starším študentom a hlavne tretiakom.

Po odprisahaní poslušnosti je čas ešte na jednu vec – voľba Miss a Missboya imatrikulácie. Titul Miss získava žiačka I.CR Klaudia Hrbatá a Missboyom je menovaný Lukáš Caletka z I.C triedy. Dostávajú farebnú šerpu, korunku, citrón pre zdravie, keďže máme tú chrípkovú epidémiu, a na prevenciu rúšku. Samozrejme, spolu si zatancovali. Na záver si časť z nás vychádza zatancovať a imatrikulácie sú oficiálne ukončené. Vychádzam von pozháňať si tašku a bundu, lúčim sa so spolužiakmi a spolu s kamarátkou odchádzam na pizzu ako právoplatná študentka OA Senica.

Erika Engelová

Deň študentstva na radnici

17. november sa volá **Deň boja za slobodu a demokraciu**, no netreba zabudnúť na to, že tento dátum je v prvom rade **Medzinárodným dňom študentstva**.

Pri tejto príležitosti udeľoval primátor mesta Senica Ing. Ľubomír Parížek pamätnú plaketu mesta „za vynikajúce študijné výsledky, za mimoriadnu mimoškolskú aktivitu a reprezentáciu školy a mesta“. Nechýbali ani spoločné fotografie ocenených študentov spolu s primátorom mesta, podpisy do pamätnej knihy, či malé darčeky v podobe písacích potrieb.

Tento slávnostný akt sa konal v utorok dňa 10. 11. 2009 o 10³⁰ v sobášnej sieni Mestského úradu v Senici. Navrhnutí študenti boli zo 4 stredných škôl v meste a zo študentského parlamentu.

Zúčastnení:

primátor mesta Senica, riaditeľ CVČ, riaditelia stredných škôl, vedúci oddelenia kultúry, výherca Ceny senickej mládeže, študentský parlament (ŠP) + koordinátorka ŠP, ocenení študenti + pedagogický dozor.

Priebeh slávnosti:

- spievanie piesne – študentskej hymny **Gaudeamus Igitur**
- slávnostný príhovor primátora mesta
- kultúrny program – Nikola Brezovská (OA Senica, 4.A), hra na saxofón – skladba „Monja“
- ocenenia študentov I. časť – Gymnázium Ladislava Novomeského (5 študentov)
Súkromná stredná odborná škola podnikania (3 študenti)
- kultúrny program – Vanesa Sládečková (GY Senica), próza
- ocenenia študentov II. časť – Stredná odborná škola (3 študenti)
Obchodná akadémia (5 študentov)
Študentský parlament mesta Senica (1 študent)

Ocenení študenti za Obchodnú akadémiu:

Plaketu mesta za vynikajúce študijné výsledky si prišla prevziať študentka 4.ročníka

SIMONA KOPRLOVÁ!

Počas celého štúdia sa aktívne zapájala do mimovyučovacej činnosti. Školu reprezentovala vo vedomostnej súťaži Mladý Európan v okresnom i krajskom kole. Vynikajúce umiestnenie získala i v súťaži študentov stredných škôl v spracovaní informácií na počítači, kde v krajskom kole získala 1. miesto a postúpila do celoslovenského kola. Tu sa umiestnila na výborom 2. mieste.

Druhou ocenenou študentkou bola **LÝDIA ELIÁŠOVÁ!**

Je študentkou 3. ročníka. Druhý rok pracuje ako predsedníčka Študentskej rady pri OA Senica. V predchádzajúcom školskom roku zvíťazila v rámci Trnavského samosprávneho kraja v súťaži Modelový Európsky parlament (MEP) a postúpila do celonárodného kola. V októbri 2009 sa zúčastnila zasadnutia MEP v Národnej rade SR ako členka Výboru pre zamestnanosť a sociálne veci. Vďaka svojmu postupu do celoslovenského kola sa v ďalšom ročníku Modelového Európskeho parlamentu zúčastní ako prezidentka jedného z výborov.

PATRÍCIA KEREČMANOVÁ!

Výborné študijné výsledky dosahuje počas celých 4 rokov štúdia na OA. Medzi jej najväčšie záujmy patrí šport. Venuje sa volejbalu, je hráčkou extraligového mužstva žien a hráčkou Centra talentovej mládeže pri Volejbalovom klube Senica. Školu reprezentovala na mnohých súťažiach. Bola členkou víťazného družstva vo volejbale dievčat na III. Župnej olympiáde i na celoštátnej olympiáde študentov SŠ Gaudeamus Igitur.

Tento rok bude maturovať a zodpovedne pristupuje k plneniu si svojich povinností

KRISTÍNA JANŠÁKOVÁ. Počas štúdia sa aktívne venuje športu – hádzanej. 9 rokov je členkou TJ Záhoran. Úspešne reprezentovala školu na rôznych športových súťažiach a podieľa sa svojím výkonom na dosiahnutí tých najvyšších mét hádzanárskeho družstva školy. Bola členkou víťazného družstva dievčat na III. Župnej olympiáde. Na celoštátnej olympiáde študentov SŠ Gaudeamus Igitur v hádzanej dievčat družstvo získalo 5.miesto.

Delegáciu Obchodnej akadémie Senica uzatvára **NIKOLA BREZOVSKÁ!**

Je maturantkou, ktorá sa v záujmovej činnosti venuje hudbe a spevu. Od 15 rokov pôsobí v hudobno-tanečnej skupine TOP STARS. Školu aktívne reprezentuje na podujatiach kultúrneho zamerania.

Ocenení študenti za Študentský parlament mesta Senica:

Plaketu mesta za príkladnú prácu v študentskom parlamente si 10. 11. 2009 ako posledná ocenená prevzala z rúk pána primátora maturantka **VERONIKA ŠTEFKOVÁ!**

Ako členka Študentskej rady pri OA Senica sa výrazne podieľa i na jej fungovaní a práci. Zorganizovala a zabezpečovala prácu tanečného krúžku v škole. Svoje organizačné schopnosti využila v triednom kolektíve pri príprave mnohých školských aktivít ako i aktivít spojených s prácou v študentskom parlamente. Napísala veľké množstvo článkov, ktoré boli uverejnené v Študentských listoch mesačníka Naša Senica i v školskom časopise EKO. ☺

- **udelenie Ceny senickej mládeže**

Cenu senickej mládeže za rok 2009 získal **Mgr. Roman RAVAS**, učiteľ senického Gymnázia Ladislava Novomeského!

Počúvajte, čo o ňom napísali gymnazisti :

Pán Ravas vyštudoval na Prírodovedeckej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave.

V súčasnosti pracuje na Gymnáziu L. Novomeského v Senici, kde učí biológiu, matematiku a informatiku. Tiež vedie záujmové krúžky v týchto odboroch. Práve vďaka nevšednej kombinácii biológie a informatiky sú jeho hodiny niečím atypické. Znalosti vyhľadávania na internete a programovania využíva na to, aby pre študentov vytvoril zaujímavú formu štúdiá. Robí internetové stránky, kde sa nachádza celé učivo a dokonca je aj trochu spestrené čitateľovou spolupracou

To, že učiteľ má po poslednom zvonení už voľno, nemusí v niektorých prípadoch platiť a pán učiteľ Ravas je jedným z nich. Internetová stránka, rôzne projekcie na hodiny a vyhľadávanie zaujímavostí sú väčšinou jeho prácou vo voľnom čase a práve to je obdivuhodné. Študenti gymnázia to oceňujú, majú jeho hodiny radi a dokonca sa na ne radi pripravujú.

- prevzatie trofeje a kytice, podpis do pamätnej knihy mesta.

- **kultúrny program** – Nikola Brezovská (OA Senica, 4.A), *spev – pieseň „Dvě malá křídla“*
- **diskusia účastníkov a hostí** – Ako prvá odvážne začala predsedníčka študentskej rady pri Obchodnej akadémii v Senici, Lýdia Eliášová (OA Senica, 3.B). Po jej diskusnom príspevku predsedníčka ŠP, Ivana Bachurová informovala o najbližších podujatiach študentského parlamentu a pozvala hostí na „Lampiónový pochod“ .
- **Záverečnú bodku za podujatím urobil vedúci oddelenia kultúry a sociálnych vecí mesta Senica Mgr. Rastislav Vartiak**. Všetkých prítomných pozval na recepciu (občerstvenie) do informačného centra Europe direct.

spracovala Veronika Štefková, IV.C

Navždy sa zachová...

...v pamäti stužková...

4.C

Každý, kto tú svoju stužkovú prežil, potvrdí, že hoci jej príprava patrí k najstresujúcejším chvíľam stredoškolského štúdia, jej atmosféra všetko vynahradí. S týmto tvrdením plne súhlasím.

Aj keď sa pri jej chystaní zvyčajne rozvadá celá trieda - u nás to tiež nebolo inak. V tento večer sa zabudne na všetky spory a po polnoci už, držiac sa za plecia, spievajú svorne aj najväčší nepriatelia. No aj najuvoľnenejšia zábava má svoje pravidlá, ktoré treba dodržať, aby ste sa ani po dvadsiatich rokoch nehanbili pustiť DVD svojim blízkym. Myslím si, že sme to nakoniec všetci spoločne zvládli a môžeme byť maximálne spokojný s tým, ako prebehla naša stužková - úplne ukážkovo.

Presne tak, ako som si ju predstavovala a celé tie roky plánovala. Stužková je príležitosťou, keď možno po prvýkrát uvidíte svojich spolužiakov či deti inak ako v roztrhaných džínsoch a vo vyťahanej mikine. A kde sa budia princezné? No predsa v 4.Céééé! ☺

20. november 2009 – spájajúci sa so slovami stužková slávnosť, naša stužková slávnosť.

Naše mladé dámy sa zmenili na princezné a skutočne si to vychutnali (napr. pesnička „Když se načančám“). Všetky princezné vyrazili dych nielen rodičom, ale najmä spolužiakom, ktorí ani nevedeli, s akými krásnymi bytosťami strávili niekoľko rokov v jednej triede. ☺

Po usadení všetkých rodičov a profesorov sa oficiálne začína naša stužková. Po tomto úvodnom kroku nám dídžej pustil hudbu z Titanicu a nástup sa mohol začať. Pomalým, ale naoko istým krokom sme kráčali v dvojiciach a urobili dvojradový zástup. Keď sme stáli všetci v plnej kráse, nasledovali prihovory. Súčasťou stužkovej býva rodičovský tanec. Aj keď ten oficiálny tancujete len s jedným rodičom, počas večera by ste na tanečnom parkete mali aspoň chvíľu stráviť s oboma. A určite by vám vo vašom fotoalbeume nemala chýbať spoločná fotografia s rodičmi. Stužková je jedinou príležitosťou, keď si aj mladé slečny môžu dovoliť vyzvať pedagóga do tanca. Dobrý dídžej vie vybrať hudbu tak, aby sa zabavili všetky vekové kategórie, tak ako ten náš.

Po tejto prvej oficiálnej časti nasledoval program, ktorý vyznel celkom vtipne a milo. Predchádzajúce slzičky dojatia vystriedali slzy smiechu. Študenti sa ukázali z trochu inej stránky, zo stránky rozprávkovkej. Mnohí ani len netušili, koľko skrytých talentov sa skrýva v 4.C. Predviedli sme sa svojimi hereckými výkonmi (scénka Diviak alias zlaté prasiatko, Dve tetky vo vlaku, Chruňo Monster alebo Popoluška – v podaní chlapcov), tanečnými výkonmi (Latino mix, Hriešny tanec), speváckym výkonom našej spolužiačky a nechýbalo ani spoločné číslo celej triedy. Spoločne sme tancovali Makarenu mix a iné oldies hity a záverečným tancom, v ktorom účinkovala celá trieda bol slávny Hriešny tanec! Ani sme sa nenazdali a už bolo po programe.

S úderom polnoci sme sa znova nastúpili. Keďže sme francúzštinári, a teda sú nám sympatické románske jazyky, vybrali sme si nádhernú pieseň „Vivo per lei“. Keď zaznelo meno jedného z nás, začal hrať úryvok z obľúbenej – typickej piesne a prečítala sa básnička. Zapálili sme sviečky. Keď už horelo všetkých 30 sviečok, začali sme spievať pieseň od Elánu „Stužková“, ktorá vyznela dosť profesionálne, veď sme spievali z playbacku. Keď bol celý stojan 4.C v plameňoch, všetci sme ho spoločne sfúkli. Potom sme naše pani profesorky triedne obdarovali darmi, ktoré sme im kúpili na znak našej vďaky. Nechýbala ani príloha pamätných fotografií každého z nás aj s venovaním. Tortičky sme si prebrali z rúk našich dvoch pani profesoriek až neskôr, keďže sa na ne zabudlo :) Mimochodom, každý z nás dostal aj malý darček od našej prvej pani profesorky triednej Ing. Martiny Prandovej – kominárka pre šťastie. Bolo to od nej veľmi milé. Inak to, že sme mali dve triedne pani profesorky vôbec nevyzeralo nijako rušivo, pretože sa vedeli skvele zohrať. Napr. aj

stužkovanie prebiehalo na striedačku. O piatej sme našu zábavu ukončili a pobrali sme sa na zaslúžený spánok. Možno naša stužková nebola tá najlepšia, pre nás všetkých však ostane tou najlepšou z najlepších! Bola skutočne jedinečná a nezabudnuteľná...navždy...
A i tá VAŠA STUŽKOVÁ bola takou tiež!

Veronika Štefková, OA Senica 4.C

P.S. ... ešte trochu atmosféry v podobe fotogalérie našej triedy!

Pečatenie triednej knihy alias CASINO

Casino 4.C – mafiáni + jeden americký mafián (kovboj Braňo Schumančisko ☺),
ich spoločníčky, manželky, čašníčky...

Tááá naša stužková...

**Makarena mix – spoločný tanec (všimnite ako ideme všetci rovnako☺)
Monster**

Chruňo

**Hriešny tanec
vlakú“**

Spev

Latino mix

„Dve tetky vo

06. 12. 2009 Mikuláš

Na sviatok sv. Mikuláša nezabúda ani naša škola a najmä jej žiaci, ktorí si pre ostatných pripravili takého milé prekvapenie... Skoro ráno prekvapili študentky z III. B a IV. C mikulášske privítanie - čert hlasno hundral, rozdával uhlie a milí anjelici zase osladili deň učiteľom a žiakom cukríkmi!

VIANOČNÉ ZVYKY NAŠICH PREDKOV

Vianoce sú hádam najkrajším sviatkom roka. Nebolo to inak ani u našich predkov. V dobách pohanskej Európy pripadal na dnešné kresťanské Vianoce zimný slnovrat - 21. december. Bolo to obdobie oslavy znovuzrodenia slnka a čas vhodný k magickým úkonom. Niektoré z pradávnych predkresťanských kúziel pretrvali a stali sa z nich zvyky. Vianočné dni boli vždy považované za ideálnu dobu k veštbe do budúcnosti.

Naši predkovia prilepili na **lodičky zo škrupiniek** sviečky a poslali ich po vode. Verili, že komu poplávala loďka ďaleko, odíde do cudziny. Majiteľ škrupinky, ktorá sa držala pri kraji nádoby, zostane blízko domovu. Potopená orechová škrupinka veštila smrť.

Pri Štedrej večeri sa krájali aj **jablíčka**. Kto našiel z jadier krížik, mal do roka zomrieť. Komu zostali jadrá neporušené alebo mali tvar hviezdy, mal byť celý rok zdravý.

Štedrý deň bol na Slovensku bežne známy pod názvom Kračún. Bol medzníkom medzi ubúdajúcim a pribúdajúcim svetlom, ktorého pôvodcom bolo slnko. Celý deň sa každý usiloval **kontrolovať a usmerňovať svoje konanie**, pretože kto ako robil v tento deň, tak mal konať po celý rok. Kto ráno nalačno kýchol, mal sa dožiť vysokého veku. Ani v tento deň nemala prísť žena prvá do domu. Požičané predmety sa museli pred Štedrým dňom vrátiť. Nič sa nesmelo požičať, lebo by sa ja majetok „rozpožičal“.

Magický význam malo aj **cesto a pečivo**. Keď gazdiná vyniesla cesto na koláče, poobtierala si ruky o ovocné stromy, aby dobre rodili. Hodila z neho aj sliepkam, aby dobre niesli. Ak sa pri kysnutí cesto dobre zdvihlo, aj gazdovstvo sa malo „dvíhať“.

Svetlo v izbe sa nesmelo zapáliť, kým nebolo všetko pripravené. Do kúta nad stôl zavesili domáci na hradu **jedličku**, zvanú tiež jezul'a, ovešanú orechmi a jablkami. Pod stôl položili väčší železný predmet, najčastejšie sekeru, a kto ho počas večera pristúpil nohou, mal byť po celý rok zdravý. Nohy stola obopnuté reťazou symbolizovali súdržnosť a celistvosť rodiny v nastávajúcom roku. K stolu položili naši predkovia nádobu, do ktorej dali toľko lyžíc vody, koľko bolo prítomných. Po večeri vodu premerali. Ak tam nebolo toľko lyžíc ako prv, niekto z prítomných mal do roka zomrieť.

Inde zase do nádoby odkladali pre duše zosnulých kúsok z každého jedla, prv než ho začali jesť.

Stôl bol prikrytý bielym obrusom. Na jeho vrchu boli dva pecne chleba. Jeden z nich musel ostať počas sviatkov celý. Z ďalšieho lámali a jedli. Na stole nesmel byť nôž. Bol na ňom cesnak, oblátky, med, sladká pálenka, orechy, varený hrach alebo bôb, varené sušené ovocie. Hlavným štedrovečerným jedlom bola **kapustnica s hríbmami a opekance s makom a medom**. Z pečiva sa jedli viaceré druhy **lokší, makovníky, niekde aj orechovníky**.

Nezabudnime na predvianočné zvyky:

Dievčatá na Ondreja (30. november) triasli ploty a predriekali, aby zistili, za koho sa vydajú, na Barboru (4. decembra) odlomili konárik čerešne a čakali do Vianoc, či vykvitne – ak vykvitol, do roka mala byť z dievčiny nevesta.

Na Luciu (13. december) sa vyhánali z domu zlí duchovia a mazali kľučky medom, a možno to nie je ani tak dávno, čo ste si aj vy chystali v tento deň lístočky s menami chlapcov, ktoré vám mali prezradiť, za ktorého sa raz vydáte.

Štedrý deň je však na mágiu azda ešte bohatší!

Ako je to vo svete?

- Grékom nosí darčeky svätý Vassilios, nie však 24. decembra, ale až na Nový rok. Ten, kto pri rozkrojení novoročného koláča objaví zlatý peniaz, bude mať úspešný rok.
- V Írsku myslia na chudobnejších a nechávajú pootvorené dvere, na stole zasa symbolicky majú chlieb a mlieko čoby pohostenie pre Svätú rodinu.
- Švédmi na rozdiel od nás zdobia stromček až na Štedrý deň, aby im škriatok Jultomben mohol pod ním zanechať darčeky.
- V Severnej Amerike nosí na Prvý sviatok vianočný – až 25. decembra ráno - darčeky prívetivé deduško Santa Claus a deti mu za to nechávajú v blízkosti stromčeka občerstvenie v podobe mlieka a koláčikov.

Klaudia Hrbatá I. CR

Troška poézie

Maľu Krupaničovú zo IV. C už poznáte. Odozvy na jej básnickú tvorbu uverejnenú v minulom vydaní časopisu EKO, boli priaznivé, boli viac ako priaznivé! A tak prišiel čas na našu prvú redakčnú objednávku: „Maľka, potrebovali by sme básničku k Vianociam!“ Výsledok – nasledujúce verše...

Vianočný čas

Nádherne ticho, všade biely sneh
na oblohe jagajú sa hviezdičky.
Miestami sa ozýva len detský smiech,
s ktorým sa zmiešavajú roľničky.

Obloha tmavá sťa čierna zem,
z nej padajúce biele chumáčky.
Poletujú raz tam a zasa sem
ako maličké hmlisté obláčiky.

Obloky kreslí samotný mráz
a necháva za sebou ozdoby.
Cez ne presvitá maličký jas
pochádzajúci z vianočnej výzdoby.

V strede komnaty žiari krásny smrek,
sťa voniaci stromček vianočný.
Pod ním sa objaví ne jeden darček,
keď príde ten čas polnočný.

*Ku krásnym sviatočným slovám sa úprimne pridáva celá redakčná rada!
Prajeme všetkým pokojné Vianoce a najmä, aby ste sa pri štedrovečernom
stole stretli so všetkými, ktorých máte radi!*